

2Kor 4:10 Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben. Mert mi, akik élünk, mindenkor halálra adatunk a Jézusért, hogy a Jézus élete is látható legyen a mi halandó testünkben. Azért a halál mi bennünk munkálkodik, az élet pedig ti bennetek. Mivelhogy pedig a hitnek mi bennünk is ugyanaz a lelke van meg, amint írva van: Hittem és azért szóltam; hiszünk mi is, és azért szólunk; Tudván, hogy aki feltámasztotta az Úr Jézust, Jézus által minket is feltámaszt, és veletek együtt előállít. Mert minden ti értetek [van], hogy a kegyelem sokasodva sokak által a hálaadást bőszegessé tegye az Isten dicsőségére. Azért nem csüggedünk; sőt, ha a mi külső emberünk megromol is, a belső mindazáltal napról - napra újul. Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk igen-igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk; Mivelhogy nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

1. Quasimodogeniti vasárnap üzenetei:

Fehérvasárnapról feketén fehéren!

A föltámadás utáni gyülekezetben még negyven napig tanított a Mester. Még a föltámadás napján, a hét első napján estefelé két tanítványhoz csatlakozik az Emmaus nevezetű település felé vezető úton. Mivel a nap jócskán lehanyatlott, behívták az ismeretlen, de beszédében különleges vándort. Asztalhoz telepedtek és ekkor ismerték föl vendégüket a kenyér megtöréséről.

Azóta elmondhatjuk, hogy az Úrvacsorával való élés ismerteti meg ma is igazán a keresztyéneket. A gyónással és az úrvacsorával való élés közben nyílik meg a szemünk a Megváltó meglátására.

Mennybemenetel után sajnos egyre másra jöttek a tanításbeli különbségek, félrehallások és félre értelmezések.

Elindul a sokszínűség tarkasága a földrajzi terjedés függvényében is.

Erősödik és visszajönnek az Ószövetség-i gondolatok. Az első keresztyének többségénél elkezdnek dominálni az Úr Jézussal való találkozás előtti szokások, tanítások. Elindulnak a Jézus Krisztus istenségét megkérdőjelező tanok. Ugyan megírják az evangéliumokat, de Pál levelei arról tanúskodnak, hogy nagyon sok tévtan kelt életre.

Még csak pár év vagy évtized választ el a Megváltó földi működésének idejétől, de rohamosan romlanak a tiszta tanítás kilátásai.

Föltámadás, vagy megszokottabb – általam nem kedvelt kifejezés szerint a húsvét utáni gyülekezet élete szélsőséges tanítók szorításába kerül. Sokszor nem is gondoljuk végig, hogy milyen nagy ajándék az Úrtól az evangéliumok és az apostoli levelek leírása, és majdan a kanonizálása. A kanonizálás is mutatja, hogy milyen veszélyes helyzetbe került a krisztusi igazság tanítása.

A figyelemre méltó tehát az, hogy nemcsak külső filozófiák ferdítették az evangéliumi üzenetet, hanem belső rajongások és – mint említettem – ószövetségi kötődések is.

A földrajzi szétszóródással és különböző hatalmi hatások alá kerülve a liturgiai szokások is különböző formát öltöttek.

Ezzel kapcsolatosan máig is megfigyelhetők a különbözőségek.

Maradjunk a föltámadás ünnepe utáni első vasárnapnál.

Ezt a vasárnapot fehérvasárnap névvel illették egy ókori keresztyén szokás miatt. Föltámadás emlékére szokássá vált a felnőttek, később gyermekek megkeresztelése. Az elnevezés a megkeresztelkedők fehér ruhájára utal. 8 napig voltak fehér ruhában.

Számomra megdöbbenő a különböző lexikonokban található leírás. Az egyik szerint húsvét előtti szombaton tartották a keresztelőket és a fehér ruhát a következő szombat estéjén vetették le. Így a máig is fehér vasárnapnak nevezett napon voltak először nem fehérben, hanem tarka ruhákban. Fölmerül a kérdés, akkor miért nevezték ezt a napot fehérnek, ha éppen levetették a fehérét. Hallottam azt is, hogy csak a vasárnap estéjén vették le, tehát az egyhetes fehér ruha viselet utolsó napja lett volna a húsvét utáni vasárnap. Tehát valószínűleg nem szombaton volt (ószövetségi módon) a keresztelő, hanem Föltámadás napján és a fehér ruhát 8 napon át viselték. Másik lehetőség, ami viszont később is igaz volt, hogy a korábbi keresztelőket erősítették meg, idegen szóval konfirmálták.

Másik probléma, hogy miért állítja több forrás is, hogy szombaton voltak a keresztelők? Vagy a lexikon szerkesztők nem vették észre, hogy valószínűleg itt egy ószövetségi hatás érvényesült, mely mindmáig él a keresztyénségen belül. Gondoljunk a hetednapos ádventistákra, vagy az un. szombatistákra.

Nem kell elkeserednünk, mert ahányszor az evangélium került a középpontba ezek a zavarok mind kitisztultak.

Arról is kell szólnunk, hogy erre a vasárnapra is van sok nagyon szép keresztyén népi szokás. Ilyen a komatálazás és a mátkázás. Az előző a keresztséghez kötődik, míg ez utóbbi jó dologra vezetett a konfirmáló, vagy bér mátkozó fiatalok

barátságkötése révén. Csak azért említem ezeket, hogy lássuk, hogyan alakulnak ki elterelő, vagy éppen megerősítő hatások az egyházi esztendő ünnepei körül.

A célunk azonban az, hogy a mai keresztyén életet igazán az evangélium, a megváltás üzenetéhez igazítsuk.

Igenis, emeljük ki azt a szokást, mely a föltámadás ünnepéhez kötődő keresztséghez kapcsolódik. Ez pedig azt erősíti, hogy Krisztus föltámadása bennünket megtérésre, gyermekeink megkeresztelésére és felcseperedett fiataljaink, vagy megtérésre jutott időseink konfirmálására sarkall. Vagyis a hit erősítését ne hanyagoljuk el.

Így lett az evangélikus egyházban a mintegy negyedévezredes szokássá a konfirmációk megtartása húsvét utáni első un. fehér vasárnapon. Erre int minket a régi, óegyházi perikópa igéje is, mely nem reformációi, hanem jóval korábbi eredetű: 1Pét 2:2 Mint most született csecsemők, a tiszta, hamisítatlan tej után vágyakozzatok, hogy azon növekedjete; Innen ered a vasárnapunk neve is Quasimodogeniti.

A keresztség, a gyermekkeresztség után el kell, hogy következzen a tanulás és ismeretszerzés után a hit megerősítése. Ez a konfirmáció ünnepe. Itt pár évvel ezelőtt készült felvételeken Ósagárdon az első úrvacsora vétel előtt bocsánatkérésre mentek a gyermekek szüleik után a nagyszülőkhöz és a keresztszülőkhöz. Milyen evangéliumi lehetőség. Sok esetben tartós haragok oldódtak föl ezen az evangéliumi cselekedeten keresztül.

A katolikus egyházban is a bérmálás és elsőáldozás alkalmának tekintik ezt a fehérvasárnapot.

Mert a föltámadás beleszól az életünkbe. A föltámadás nem a jövő eseménye, hanem a mai élet igazgatója kell, hogy legyen!

Itt jutottunk el mai napunk második üzenetéhez:

2. Krisztus föltámadása utáni „Halálcsere” és Életcsere

Halálcsere?

Megdöbentő Pál fogalmazása:

Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben.

Ha most azt gondoljuk, hogy ez a kép eléggé kiélezett, akkor hadd hívjam segítségül jó Petőfi Sándorunkat:

Petőfi híres Egy gondolat bánt engemet c. versét.

Ebben a versében a költő lényegében halálcsere-re készül. Nem párnák közt, hanem a harc mezején.

Halandók vagyunk. Akár elfogadjuk, akár nem. De a költő szerint sem mindegy, hogy hogyan, miért halunk meg. Pál azt mondja, hogy ő a testében hordozza a Krisztus halálát.

Nagy különbség van halál és halál között.

A mai ember azt gondolja, hogy a halál a klinikai, a biológiai lehet és csak a test szempontjából szól róla.

Ha világosan, ahogyan mondtuk feketén-fehéren szeretnék szólni fehér vasárnap üzenetéről, akkor el kell mondanunk, hogy nemcsak testi halál van. A keresztyének többsége ugyan beszél arról, hogy nemcsak földi, testi élet van, hanem van élet a halál után, az örök élet, mely nem kötődik időhöz és térhez.

Arról keveset beszélünk, hogy a halál sem csak testi dolog. A Van lelki halál. És itt nemcsak a kárhözatról kell szólnunk, hanem arról, amit az apostol így mond, hogy meghaltam a törvény számára. Van halál a testi halál előtt és van halál a testi halál után!

Van halál a meghalásunk előtt:

Gal 2:19 Mert én a törvény által meghaltam a törvénynek, hogy Istennek éljek.

Van föltámadás a végső föltámadás előtt:

Gal 2:20 Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta értem.

Szemerei Gábor egy tízgyermekes család 9. -ként született. Szépen nyíló ifjú életében Isten azonban nagy próbatételt engedett meg. Súlyos betegségét Isten mégis arra használta fel, hogy a tehetséges fiatalember elkezdjen mély üzenetű verseket írni és kis szobrokat faragni. Amikor lázban feküdt, Isten ellen lázadt a láz miatt,

film 01

de végül gyógyulásul egy evangéliumi láz kezdett benne munkálkodni.

film 02.

Emlékezzünk vissza: mi is a keresztség? A keresztségben a víz jelenti a halált. A bemeztéses keresztségnel még jobban előjön, hogy a vízbe bele fullad lelki értelemben a testvér és aki följön az meghalt a bűn számára.

Ez játszódik le a megtéréskor. Ez azt is jelenti, hogy mi nemcsak a testi halálról tudunk, hanem arról, hogy a

testi halál előtt meg kell halnunk a bűnös múltunk számára.

A keresztség lényegében egy halálcsere. Megfordítom a sorrendet, hogy a testi halálom előtt elnyerjem az örök életet, meghalok a bűnnek, ami kizárna az örök életből! A keresztségben - hívő emberként - naponta magunkban hordjuk így Krisztus halálát. Mert az Ő halála miatt lehet a keresztségben és a konfirmációban eljutni a múlt számára való meghaláshoz, hogy az életünket ezután Krisztusnak éljük.

Gábor a halálról és a föltámadásról ezeket mondta:

film 3. a

Meg lehet halni az embernek a halál előtt?

film 3. b

És ezek szerint föl lehet támadni a föltámadás előtt?

film 3. c

Naponként meghalni a bűnnek és naponként föltámadni az Úr számára, családunk szeretteink, gyülekezetünk és embertársaink értékes szolgálatára.

Ámen!

Élet Teremtője! Bevalljuk, még most is Föltámadás ünnepe után egy héttel, még most is félünk, rettegünk a haláltól. A testi haláltól. Tudjuk a bűn miatt lettünk halandók és ezért szólt és szól ma is szózatod: Porból vétettél, porrá kell lenned!

Megváltó Jézus Krisztus. Köszönjük, hogy emberré, vagyis hozzánk hasonlóan fölvetted a halandóság átkát. Köszönjük, hogy nem volt céltalan a halálod, mint ahogyan nem céltalan a föltámadásod sem. Köszönjük az apostoli tanítást, mely fölhívta figyelmünket egy másik halálra. A veled együtt való meghalásra, hogy veled együtt támadjunk föl naponként, még testi halálunk és örökéletre való föltámadásunk előtt.

Segíts, Szentlélek Isten, hogy legyen erőnk Urunk és Üdvözítőnk követésére, embertársaink megtérítésében való szolgálatra, gyülekezet plántálásra és a betegekért való szüntelen könyörgésre. Ámen.